

hedsraadslov uden som Led i en Kirkeforfatning. Ja, man kan jo strides om, hvad man forstaaer ved en Kirkeforfatning. Det ærede Mindretal forstaaer ved en Kirkeforfatning den Samling af Love, her foreslaas vedtagen, men der er mange paa den anden Side, der sige, at hver eneste Lov, som tager Hensyn til Ordningen af vore folkekirkelige Forhold, er et Led i den Forfatning, vi have og en Forfatning, have vi jo, det kan ikke nægtes. Det er i og for sig ogsaa beklageligt, at det samme Mindretal endda ikke vil kunne gaa med til et Menighedsraad, selv om det er et Led i den Forfatning, de nu ønske sig, dersom man ikke har nogle Garantier for Menighedsraadsmedlemmerne. Den ærede Ordfører (Fr. Petersen) har nu i Dag klart og tydeligt gjort Rede for, hvad der kræves af disse, naar de foreslaaede Ændringsforslag blive vedtagne, og det er vist et saa stort Krav, som vi paa nogen Maade kunne stille til dem. Vi have jo drøftet med hinanden, at disse Garantier ikke betyde saa overordentlig meget, for naar man skal til at dømme om Folks aandelige Habitus, saa staar man jo og famler i Blinde. Det er ikke let at afgøre, hvordan den er; det er man ikke i Stand til at se. Jeg kan kun beklage, at det ærede Mindretal stiller sig saaledes, som det gør, og jeg maa fraraade at stemme for Mindretallets Ændringsforslag. Jeg maa gøre det ogsaa af den Grund, at dersom dette skulde blive vedtaget af det høje Ting og Lovforslaget blive ført ned til det andet Ting i den Skikkelse, som det første Mindretal nu ønsker, saa faa vi ingen Menighedsraadslov. Det vilde nu alligevel være af Betydning at faa denne Lov gennemført af mere end een Grund, blandt andet ogsaa den, at det vilde skaffe en Del Ro til Veje; og jeg tror, at det vilde være til Gavn for det kirkelige Liv. Jeg tror derfor, at de, der ville være med til at gøre noget for, at vi kunne faa Menighedsraadsloven ført igennem, ville gøre den danske Folkekirke en stor Tjeneste. Det er jo, som den ærede Ordfører (Fr. Petersen) ogsaa før sagde, ikke hyggeligt at se, hvorledes Møder rundt om i Landet forløbe. De begynde meget kristeligt, men alt som de skride frem, og den ene efter den anden træder op, blive de mere og mere varme, og det kristelige forsvinder Tid efter anden, og man ser det rent menneskelige, at Folk komme til at strides og til at kæmpe og til sidst beskyldte hinanden snart for een snart for en anden Urigtighed. Sporene skræmme. Man har set, hvordan Folk i Lægestanden have behandlet hinanden, og jeg synes, vi

skulde se, om det ikke var muligt at undgaa, at Præsteskabet og Menighedsmedlemmerne rundt omkring kom til at tage en saadan Tørn, at de skulde til at anklage hinanden og til at føre Retssager. Den ærede Ordfører har omtalt de Ændringsforslag, der ere tiltraadte af os under Nr. 7 og Nr. 8, og dem skal jeg meget anbefale at man stemmer for. Derimod maa jeg tilraade at stemme imod Ændringsforslagene under Nr. 6 og under Nr. 20 og i det hele taget de Ændringsforslag, som ere stillede af dette Mindretal (A. L. Andersen), ligesom jeg ogsaa maa tilraade at stemme mod det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal under Nr. 26. Idet jeg tilraader at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 7 og 8, vil jeg dog gøre den Bemærkning, at det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) og det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann) gennem disse Forslag have ydet deres Medvirkning til, at vi kunne faa en Menighedsraadslov ført igennem. Det vil jeg bringe dem en Tak for, og jeg er overbevist om, at det over det ganske Land vil blive erkendt med Taknemmelighed, at disse Medlemmer have søgt at medvirke til, at man dog vil blive i Stand til at faa dette Krav ude fra Menighederne imødekommet, et Krav, som virkelig er berettiget. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig slutte og anbefale de Ændringsforslag, jeg her har nævnt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Den ærede Ordfører for Udvalget (Fr. Petersen) beklagede, at man i Udvalget ikke havde kunnet skabe et Flertal for positive Forslag dette Lovgivningsarbejde vedrørende, og jeg kan ganske tiltræde den ærede Ordførers Beklagelse i saa Henseende. Jeg kan ogsaa udtale min Glæde over, at i den samme Betænkning, hvori denne nu nævnte Kendsgerning har fundet sit Udtryk, er der ogsaa nævnt, at der findes et Flertal af Udvalgets Medlemmer, som, omend ud fra meget forskellige Motiver og Standpunkter, er fælles i at ønske en Lovgivning med Hensyn til Menighedsraadene, uanset om der samtidig kan virkeliggøres noget med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal, der ere rejste vedrørende den kirkelige Lovgivning. Jeg vil af dette Flertals Tilstedeværelse tillade mig at øse et Haab om en frugtbar Forhandling om Sagen, inden den forlader dette høje Ting.

Jeg kan udtale mig ganske kort om de forskellige Ændringsforslag, der ere stillede. I Virkeligheden er Forholdet jo dette, som den ærede Ordfører nævnedes, at disse Æn-